

საქმე # 160141318002668777

საქმე #1/270-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

24 დეკემბერი 2018 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამ---თლო
მოსამ---თლე - ჯემალ კოპალიანი
სხდომის მდივანი - ვერიკო ნინიაშვილი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი----- სა-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ზე----- ახ-----ი (დაბადებული - 1-----სს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასამ---თლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მა-----ი, 2-----ს ქ.N8-

ადვოკატი - ელ----- გა-----ი, ომ--- მუ-----ი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმ---თ ძალადობა და სისტემატიური შეურაცხყოფა რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

თარჯიმანი - ნა---- იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამ---თლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 1 ოქტომბერს, დაახლოებით 13:00 საათზე, ქ. მა-----ში, 2-----ს ქუჩა N8--ში ზე----- ახ-----ის და დუ----- ვა-----ას ოჯახის საკუთრებაში არსებული სახლის ეზოში, მეუღლის უყურადღებობით განაწყენებულმა ზე----- ახ-----მა კისრის არეში მუშტის ორჯერადად დარტყმით, ასევე თეძოს არეში ფეხის ჩარტყმის

გზით ფიზიკურად, ხოლო უკანასკნელი ორი თვის მანძილზე სისტემატიური შეურაცხყოფის გზით ფსიქოლოგიურად იძალადა მეუღლის დუ----- ვა-----ას მიმ---თ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამ---თლო სხდომაზე დაკითხულმა დუ----- ვა-----ამ განმ---ტა, რომ ცხოვრობს ქ. მა-----ი, 2-----ს ქუჩა N8--ში, არის ბრალდებულ ზუ-----რ ახ-----ის მეუღლე. არის ავად და იღებს წამლებს. 2018 წლის 1 ოქტომბერს, იმის გამო, რომ წამლის დოზა მიიღო მეტი ვიდრე დანიშნული ჰქონდა, მეუღლესთან მოუვიდა შელაპარაკება, რა დოსაც ზე----- ახ-----მა კისრის არეში მუშტი დაარტყა ორჯერ, შემდეგ თედოს არეში ჩარტყა ფეხი. უკანასკნელი ორი თვის მანძილზე ზე----- ახ-----ი, წამლის ზედმეტი დოზით მიღების გამო სისტემატიურ შეურაცხყოფას აყენებდა მას. მანვე განმ---ტა, რომ ზე----- ახ-----ს აპატია ჩადენილი ქმედება, შეურიგდა მას და მის მიმ---თ არანაირი პრეტენდია არ გააჩნია.

ბრალდებულმა ზე----- ახ-----მა საქმის არსებითი განხილვის დროს სასამ---თლოს მისცა ჩვენება და განმ---ტა, რომ მასსა და მის მეუღლეს დუ----- ვა-----ას შორის 2018 წლის 1 ოქტომბერს, პირად პრობლემებთან დაკავშირებით წარმოიშვა კონფლიქტი, რა დროსაც მეუღლეს კისრის არეში მუშტი დაარტყა ორჯერ, მანვე თედოს არეში ფეხი ჩარტყა მას, რა დროსაც ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. მისივე განმ---ტებით იგი დუ----- ვა-----ას უკანასკნელი ორი თვის განმავლობაში სისტემატიურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას წამლის ზედმეტი დოზით მიღების გამო.

2.2. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამ---თლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 2 ოქტომბრის N007613818 დასკვნით დუ----- ვა-----ას 2.10.18 წ. ობიექტური შემოწმებით სხეულზე ტანსაცმლით დაუფარავ მიდამოებში ფიზიკური დაზიანების რაიმეც ნიშნები არ აღენიშნება.

2.3. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ ზუ-----რ ახ-----ის მიერ 2018 წლის 1 ოქტომბერს დაახლოებით 13:00 საათზე ქ.მა-----ი, 2-----ს ქუჩა N8--ში ზე----- ახ-----ის და დუ----- ვა-----ას ოჯახის საკუთრებაში არსებული სახლის ეზოში, დუ----- ვა-----ას მიმ---თ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის და სისტემატიური შეურაცხყოფის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამ---თლოს წარმოუდგინა მტკიცებულებები: დაზარალებულ - დუ----- ვა-----ას გამოკითხვის ოქმები, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი, ლევან სამხარაულის სახელობის სასამ---თლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 2 ოქტომბრის N007613818 დასკვნა.

2.4. საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ

ზე----- ახ-----ის სისხლის სამ---თლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.5. სასამ---თლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამ---თლის საქმის მასალები, მოისმინა ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამ---თლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ზე----- ახ-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმ---ისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამ---თლო სხდომაზე გამოკვლეული და მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმ---ისია ზე----- ა-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმ---თ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.6. ბრალდებულმა არსებით სხდომაზე დაკითხვისას და საბოლოო სიტყვაში განმ---ტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამ---თლოს სთხოვა მის მიმ---თ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.7. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამ---თლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმ---ტება, როგორც სასამ---თლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.8. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამ---თლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამ---თლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმ---ტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამ---თლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმ---ისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.9. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმტკიცებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმტკიცოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.10. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეულ და საქმეში არსებულ იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმტკიცებს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, ხოლო ჯანმრთელობა, ისევე როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამიანის ფუნდამენტური უფლებებია. იგი შეუფასებელი სიკეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული ადამიანის სიცოცხლის ხანგრძლივობა, მისი გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარიანობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამიანის ჯანმრთელობა დაცულია კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებულია საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯახის ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა“.

3.2. კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს

კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საექვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამ---თლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.4. საქართველოს სსსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

3.5. სასამ---თლო განმ---ტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმ---თ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის (იგულისხმება საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსი) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

3.6. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანია დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორციელებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.7. ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე ნათელია, რომ კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებულია ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემული მუხლით დანაშაულად კვალიფიკაცია. კერძოდ, აუცილებელია დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმ---თა განხორციელებული უნდა იქნეს აღნიშნული

მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა). ზემოაღნიშნული გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით ქმედების კვალიფიკაციისათვის მიყენებული დაზიანებების ხარისხთან ერთად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს პირის მიერ გახორციელებული ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა.

3.9. სასამ---თლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამ---თლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამ---თლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მინიჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამ---თლოს ვალდებულებაა.

3.10. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში ზე----- ახ-----ის მიერ გახორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამ---თლებრივად მ---თებულისა, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამ---თლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ - დუ----- ვა-----ას გამოკითხვის ოქმებით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმებით, ლევან სამხარაულის სახელობის სასამ---თლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 2 ოქტომბრის N007613818 დასკვნით, ასევე ბრალდებულ ზე----- ახ-----ის ჩვენებით (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას), უტყუარად დადასტურებულად მიაჩნია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ზე----- ახ-----მა ჩაიდინა ძალადობა, კერძოდ: 2018 წლის 1 ოქტომბერს, დაახლოებით 13:00 საათზე, ქ. მა-----ი, 2-----ს ქუჩა N8--ში ზე----- ახ-----ის და დუ----- ვა-----ას ოჯახის საკუთრებაში არსებული სახლის ეზოში, მეუღლის უყურადღებობით განაწყენებულმა ზე----- ახ-----მა კისრის არეში მუშტის ორჯერადად დარტყმით, ასევე თეძოს არეში ფეხის ჩარტყმის გზით ფიზიკურად, ხოლო უკანასკნელი ორი თვის მანძილზე სისტემატური შეურაცხყოფის გზით ფსიქოლოგიურად იძალადა მეუღლის დუ----- ვა-----ას მიმ---თ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა.

3.11. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილია, რომ დაზარალებული დურდა ვა-----ა არის ბრალდებულ ზე----- ახ-----ის მეუღლე.

3.12. ამდენად, ბრალდებული ზე----- ახ-----ი და დაზარალებული დუ----- ვა-----ას საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ითვლებიან ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.13. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამ---თლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების

ერთობლიობით, სასამ---თლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ზე----- ახ-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმ---თ ძალადობა და სისტემატიური შეურაცხყოფა რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით. ამასთან, სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მ---თლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1 ზე----- ახ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს და ინანიებს მის მიმ---თ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამ---თლოს განაჩენი უნდა იყოს სამ---თლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამ---თლოს განაჩენი სამ---თლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამ---თლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამ---თლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამ---თლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მ---თლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მ---თლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმ---თებით სასამ---თლო განმ---ტავს, რომ სასჯელის სამ---თლიანობა სასამ---თლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი

დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. სასამ---თლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ასორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ (2018 წლის 30 ნოემბრამდე არსებული რედაქცია).

5.5. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამ---თლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასამ---თლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამ---თლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამ---თლევით, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამ---თლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმ---თ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია. საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ დაზარალებული შეურიგდა ზე----- ახ-----ს.

5.7. სასამ---თლო ითვალისწინებს ზე----- ახ-----ის კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამ---თლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ზე----- ახ-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელი 7 (შვიდი) თვით თავისუფლების აღკვეთა. როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამ---თლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

5.8. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამ---თლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამ---თლევით არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან ზე----- ახ-----მა ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამ---თლევით და აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასიათის გათვალისწინებით, სასამ---თლოს მიაჩნია, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს გამოსაცდელი ვადა. ამასთან, სასამ---თლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტურად კონტროლის მიზნით, ზე----- ახ-----ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

6. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. ზე----- ახ-----ის მიმ---თ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამ---თლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამ---თლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებითა და საქართველოს სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ზე----- ახ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) თვით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამ---თლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემ---ტოს

მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

მსჯავრდებულ **ზე----- ახ-----ის** მიმ---თ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა დაუბრუნდეს მის შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

ზე----- ახ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 1 ოქტომბრიდან 2018 წლის 9 ოქტომბრის ჩათვლით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამ---თლოს სისხლის სამ---თლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამ---თლოს მეშვეობით.

მოსამ---თლე

ჯემალ კოპალიანი